

foreligger i denne Samling som Spørgsmaal, der kræve Afhjælpelse, og jeg skal tilføie, at det, jeg mindst ønsker, er, at Sædeligheds-sagen med alle dens mange Underafdelinger og Alt, hvad dermed kan sættes i Forbindelse, benyttes til at forhindre et Lovforslag, der som det her foreliggende gjør Retfærdighed og Ret imod Personer, der ere uskyldige, nemlig Børnene. Jeg maa iøvrigt sige, at med Hensyn til de forladte og fragespærrede Hustruier tror jeg, at Stillingen for det uægte Barns Moder — ikke at tale om den offentlige Foragt, der føles for det uægte Barns Moder — i langt højere Grad trænger til at rettes og forbedres, og det gjør dette Lovforslag, og derfor har det min Stemme, og jeg tilraader vedvarende det høie Thing at vedtage dette Lovforslag.

Berg: Jeg tror ikke, det er af Mangel paa Mod, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Tang) ikke har stillet sine Vædringsforslag op til 3die Behandling; thi det forekommer mig for det første ikke, at det ærede Medlem nogenstunde har manglet Mod, og for det Andet heller ikke, at der hørte videre Mod til at gjøre det. Naar det ærede Medlem dog har undladt at gjøre det, antager jeg, at det er af det praktiske Hensyn, at Loven kan man enes om, som den er, og lade gaa videre, men at man vilde faae Strid ved 3die Behandling om den ved nye Vædringer, som der ikke var Tid for Folkethinget til at foretage den Afslutning ved, som der vilde have været mellem 2den og 3die Behandling. Forslagsstillerne have derfor for at gjøre et Skridt fremad paa Veien eller om ikke just direkte paa denne Vej, dog et Skridt, der i flere Henseender er nyttigt, opfat, hvad de ellers kunde ønske, til en roligere Overveielse haade i Rigsdagen og udenfor den. Jeg antager, at det er disse praktiske Hensyn, der i Birkeligheden have ledet det meget ærede Medlem til at afstaa fra at opskrive sine Forslag paany, en Beslutning, som jeg paastjønner og meget billiger. Jeg skal derfor blot udtale som min personlige Opfattelse, at, uagtet der vistnok er en Del i, hvad det ærede Medlem har sagt med Hensyn til Sammenligningen mellem den ugifte Kvindes Stilling, som har født Børn, og den forladte Hustruies Stilling, der har Børn, saa er det til at rette siden, og der er allerede her under Debatten fremkommet Udtalelser fra den ærede Justitsminister om, at dette Spørgsmaal vil blive optaget til Drøftelse, saa det ærede Medlem kan se, at han ogsaa i den Henseende har vist Interesser, hvorved han allerede har

gjort Nytte ved sine Udtalelser. Jeg skal iøvrigt ikke blande mig videre i denne Debat, men dog tillade mig at sige til den ærede Ordfører, at det forekommer mig ikke, at han er heldig med at optræde som Overforklarer af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Tang) Stilling. Dette ærede Medlem sagde ved forrige Behandling, at han borttog ikke Noget af Udvalgets Forslag, han forbedrede dem kun ved sine, men det er intet Bevis for, at han skulde være glad ved Udvalgets Forslag alene, naar han ikke fik sine egne vedtagne; den Logik tror jeg ikke, den ærede Ordfører kan føre igjennem. Det kommer imidlertid ikke Sagen ved, den Slags Forklaringer af enkelte Uttringer forekommer mig mere at være spidsfindige Forklaringer, som ikke vedkomme Sagen. Jeg skal kun udtale, at jeg antager, at Thinget i Almindelighed, om ikke det ærede Medlem, vil stemme for Forslaget, og jeg ønsker det Lykke paa Veien.

Ordføreren (M. Sørensen): Der er kun et enkelt Punkt i det ærede Medlem for Svendborgs (Tang) Foredrag, som jeg ikke godt kan tie stille til. Der kunde være Mere, som der kunde være Grund til at imødegaa, særlig dette, at der i Udvalget sidde 6, som ikke ville have Faderens Navn frem o. s. v., men jeg finder ingen Anledning til at komme ind paa det, da det er drøftet saa udførlig, og da jeg netop forleden Dag ved 2den Behandling gjentagne Gange, udtalte, at den væsentligste Anke, jeg havde imod det ærede Medlems Vædringsforslag, netop var den, at det ærede Medlem slet ikke fik Faderen frem. Det ærede Medlem lovede Noget, som han i sit Vædringsforslag slet ikke har holdt. Naar det ærede Medlem vil erindre det, synes jeg ikke, at en saadan Udtalelse passer. Det derimod, som jeg ikke kan lade staa uimodsagt, det er det, at det ærede Medlem sagde, at Udvalget ikke har bemærket mig som Ordfører til at kritisere det ærede Medlems Vædringsforslag paa den Maade, jeg gjorde. Jeg skal hertil sige, at Udvalget selvfølgelig ikke har taget nogen Bestemmelse om, hvordan det ærede Medlems Vædringsforslag skulle kritiseres. Men lad mig forøvrigt tilføie, at jeg netop tog det Forbehold, som det ærede Medlem antede over, at jeg ikke tog, idet jeg tilføiede, at paa Udvalgets Begne havde jeg kun det at sige, at det fra raadede at stemme for det ærede Medlems Vædringsforslag, saa det ærede Medlem er aldeles uberettiget i den Indsigelse, han har reist imod mit Ordførerskab.